

Oxfordgruppens Lofotferd.

Kjente personligheter uttaler sig til Lofotposten om kristelige og materielle problemer.

Norden har en innsats å gjøre for fred.

Nu er ungdomsbåten «Brand 4» kommet til Svolvær, den første stasjon på Lofot-ferden, som et Oxfordlag under professor H. H. Grans ledelse, har planlagt.

— Hvor lenge blir De liggende her i Svolvær? spør vi professoren.

— Her blir vi liggende til påskeaften og så går ferden videre til Stamsund og Reine.

— Og programmet før oppholdet her?

— Idag, onsdag, holder vi åpent møte i Svolvær kirke kl. 21, ellers kan vi treffes ombord på båten til enhver tid for alle som vil snakke med oss.

— Og reisesens hensikt?

— Å virke for kristen enhet over hele landet, og for et åpent fellesskap mellom de kristne. I Oslo har vi sett hvad et slikt fellesskap kan gi av kraft og enhet tvers gjennom alle befolkningslag.

— Apropos, befolkningslag, hvorfor har dere egentlig valgt denne spesielle årstid til å besøke Lofoten?

— Fordi fiskerne, en vesentlig del av Nord-Norges befolkning, er samlet her i Lofoten nu så vi kan få i tale flest mulige på en gang. Og vi er mellom 50 og 60 av oss av begge kjønn, fra alle kanter av landet. Vi vil

fortelle hvorledes vi fant frem til kristen tro og fikk del i det nye vidunderlige liv under Guds daglige ledelse.

*

Blandt ferdens deltagere spør vi Martinus Mydske som vi har hørt har drevet Lofotfiske i sin ungdom: Hvad er det som har gjort at De har tatt del i denne ferden?

— Jeg føler ansvar for de enkelte fiskere og for næringsveien, som ikke bare er kystens, men også hele landets. Jeg har nu den overbevisning at med et forvandlet sinn kan man finne frem til en løsning av selv de vanskeligste materielle problemer, og det må man jo si at fiskerinæringen er oppe i nu.

*

Og mens vi snakker om det, høver det jo godt å spørre disponert Knut Isachsen, som også deltar i Oxfordlaget, om hans opfatning av lagets oppgave nettop nu?

— Som bedriftsleder og forretningsmann har jeg gjennomlevet den personlige krise i mitt liv, som har bragt mig frem til et helt nytt syn på industriens og omsetningslivets ansvar og oppgaver.

— De mener altså at det går an å forene kristendom og forretningsliv?

— Ja, jeg har fått oppleve at det er nettop i mitt daglige virke, at mitt kristenliv skal vise sig, og at kanskje hovedsynden i vår tid ligger deri, at vi har latt kristendom være en ting — til søndagsbruk, mens det sanne kristenliv er nødt til å vise sig i de tusen små handlinger som en forretning består av.

*

En av arbeidslivets menn, Kristoffer Daler, som er cellulosearbeider fra Skotselv innskyter:

Onsdag 20. mars

bundet med gjensidig tillit. Og den tillit har jeg sett at levende kristendom skaper.

*

— Og hvad mener så De, fru riksadvokat Backe?

— Det er vidunderlig for mig å komme tilbake til disse kjente trakter, hvor min avdøde mann var fylkesmann, fordi jeg ser på alt og alle med nye øine efter at jeg gav mitt liv til Gud. Den glede jeg har fått inn i mitt liv vil jeg så gjerne gi videre. Jeg har sett at vi kvinner også må gjøre vår innsats for en ny og bedre verden.

*

Ombord treffer vi også to svensker, en tysker og en engelskmann.

Vi spør engelskmannen Edward Goulding om mulighetene for fred?

— Jeg er overbevisst om at det eneste svar på krig er en hjertenes forvandling. Ethvert folk ønsker at andre folk skal forbedre sig. Men da jeg traff Oxfordgruppen, lærte jeg at jeg måtte begynne med mig selv. Det gledeligste som hender idag er efter min mening det arbeide som for tiden foregår i over 50 land for fred og folkeforsoning på kristent grunnlag.

Jeg er meget lykkelig over å være med på denne tur, fortsetter den smilende engelskmann. Og fortell at jeg er overbevisst om at Norden har en innsats å gjøre for å skape den nye fred som må komme. Det som verden trenger mest idag er almindelige menn og kvinner som lar Gud lede sitt liv.

*

Som annonsen annet sted i avisen idag viser, er det ungdomssamvær på «Brand 4» langfredag.

OPGAVE OVER DELTAGERE
PÅ LOFOTFERDEN 15.MARS - 11.APRIL 1940.

- ASKER Sigvard jr. Terrassev. 37, Høvik, telef.37876
 BACKE Eli, husmor, Eckersberggt. 55, Oslo, telef. 40177
 ✓ BERG Åse, Barnepleierske, box 85, Holmenkollen
 ✓ BERTELSEN, Alf, Fuglelivn. 14, Bryn, Ø.Aker
 ✓ BREDA, Knut, prokurist, Larvik
 BRU Reidun, Nordland Husmorskole, Alstadhaug
 ✓ BUGGE Ester, Leirsund
 BÆKKEN Karin, Langes gt. II, Oslo
 COWARD, Arne, Notodden
 DAHLER, Kristoffer, Cellulosearbeider, Skotselv
 ECKHOFF Gunnar, Gustavsgt. 2, Oslo
 ✓ ENGBRETTSEN Kari, Box 265, Stabekk st. pr. Oslo
 ✓ FAUSKE Bernt, Sykkylven
 ✓ FREDRIKSEN Johan, "Furubo" 108, Snarøya, Oslo
 FREMMERLID Alma, Lødingen
 ✓ GRAFF Mai, Solvn. 125, Nordstrand pr. Oslo
 ✓ GRAN Haaken, professor, Dr.Dalsvn. 58,, Slemdal
 GISVOLD Gunhild, sykepleierske, Uelandsgt.18,Oslo,tlf.16439
 ✓ GOULDING Edward, c/o Sten Bugge, Riis st. V.Aker
 GRUDE Einar, maskining., Norges Tekniske Høiskole, Trondheim
 ✓ GRØNVOLD Edel, Skogvn. 74, Stabekk, tlf. 37845
 GULLÅS Alfred, W, ~~K/A-Ti~~, Hamar
 HALLBAUER Christian, Kabelvåg
 HELSING Judith, Tvedestrand
 HEMSTAD Kari, stud.filol., Stabekk pr. Oslo
 ✓ HENNI Søren, Bygdø Allé 67, Oslo *Birkelundsvei 89. Stabekk*
 HERTZBERG Cath, Søsterhjemmet, Ullevål sykehus, V.Aker
 HOLMBOE Otto, læge, Granskau, Skogsvn.3, V.Aker (Gulleråsen)
 HUSS Sigrid, lærerinne, Svolvær
 ✓ HØGFELDT Fredrik, Halmstad
 ISACHSEN Knut, disponent, Vekkerøvn. 220, Røa pr. Oslo
 JOHNSEN Johs. Overhalla, Namdal
 JUELL Liv, Vestheims gt. 6 a, Oslo
 ✓ JØRSTAD Anna-Lisa, Snarøya, Oslo
 KOINRUD Hans, småbruker, Asker
 ✓ KRAUSS Reinhard, Schultz gt. 1 b, Oslo
 LANG Solveig, sykepleierske, Hersoug, Suhmsgt. 20 c, Oslo,tlf.63603
 LAURITZEN Haldis, ekspeditrise, Reine
 ✓ LIFEN Edward, kjøpmann, Kongsberg
 LOFTNES Birger, Leirfjord
 ✓ LUNDBY Einar, Dr. BRUMMUNDDAL,
 MATHIESEN Karl, Flakstad i Lofoten

- Prof. Dahlegt. 32. Oslo.*
- ✓ MELAND Margit, Tvedestrand
 - MEYER Sverre, Må i Rana
 - MYDSKE Martinus, Heggedal pr. Asker
 - NESSET Ole, Lysaker
 - ✓ PIENE Gustav, Ingeniør, Besserud
 - ✓ PIENE Lilla, Besserud
 - ✓ ROALD Paula, Ålesund
 - RASMUSSEN Tomas, Bodø
 - ✓ RUDE-SIVERTSEN, Gunnar, Kjøpmannsgt. 6., Trondheim
 - RYKHUS Sigrid, Olav Trygvasons gt., Trondheim
 - ✓ RØRVIK Karl, Roald pr. Ålesund
 - RØRVIK Jacob, Godøy, Ålesund
 - ✓ SPARRE SMITH, Eli, ^{*Drammen*} Marienborgvn. II c., Oslo.
 - ✓ SMITH Victor, ^{*Drammen*} Marienborgvn. II.c., Oslo
 - ✓ SELLEVAAG Frithjof, disponent, Drammen
 - SIGMOND Harald, Norges Tekniske Høiskole, Trondheim
 - ✓ SPERRE Hans, kjøpmann, Sandefjord
 - STOLTENBERG Constance, Damplass 10, Ullevål Hageby
 - SCHULTZ Wanda, Slemdal
 - STORLI Tora, barnehavenlærerinne, Ilevollen 3 e, Trondheim
 - ✓ TOPSTAD Ingemann, byselger, Kristiansand
 - TUSBERG Edel, Vardø
 - VIIG Olaf B, rektor, Tromsø
 - VIIG Gudbrand, skoleelev, Tromsø
 - VIK Fridgeir, Mosjøen
 - ✓ WAHLBLOM Helge, kunstmaler, Viktoriagt. 2, Halmstad, Sverige
 - ✓ WISLØFF Johannes, overløge, Stortingsmannspensjonatet,
Fritners gt., Oslo-

 - ✓ Ramson Bara husmor Sand Ryfylke.
 - Rökke Ola sokneprest Grong
 - Strømme Sigvard - Snåsa

 - ✓ Beata Moe: adresse Henni.

Med Oxfordgruppen på nordlandsferd.

Og en reise sydover i krigens første dager.

Av Ingemann Topstad.

Initiativet til ferden ble tatt av professor Haaken Gran, Oslo. Hensikten var å vidne om den frigjørelse og fred som er å finne i et liv under Guds kontroll, og samtidig virke for kristen enhet i landet og for kristent fellesskap.

Vi stakk ut fra Trondheim lørdag den 16. mars med motorskipet «Brand 4» som vi hadde leid av Norges Kristelige Ungdomsforbund, — en prektig turbot med 120 kjøplasser og en rommelig kombinert spise- og møtesal. Salen viste seg underveis mer enn en gang å kunne romme mer enn 300 mennesker.

Selv var vi omkring et halvt hundre lykkelige kristne av alle aldre og samfunnslag. Der var arbeidere og forretningsfolk, ingeniører og prester, husmødre, sykepleiersker, småbrukere, læger og lærere. — Og vi må alle bli ett og la dette være ferdens motto, sa professor Gran til å begynne med, idet han henviste til Johs. 17, 20—21.

Og vi var da også som smeltet sammen til felles oppgaver og felles ansvar under hele ferden, som skulle ha vart i 4 uker, men som ble så meget lenger på grunn av at krigen kom over oss.

Det var jo en kald og hvad været angår usikker årstid for oss «landkrabber», men tiden var valgt av hensyn til Lofotfisket og de mange mennesker som det samler i de forskjellige fiskevær.

NORDOVER

Foreløbig bar det imidlertid med god fart nordover. Kaldt var det, men sola strålte over veldige snømasser, mens vi buktet oss forbi de kjente stedene som Torghatten, De syy søstre, Alstadhaug, Gildeskål og mange andre. Skipperen ombord, kaptein Fauske, er ikke bare den handfaste og myndige sjømann, han er også en glimrende turistfører. Tusen ting fikk vi høre om landet vårt av denne trauste kjernekar.

Vi hadde gruet oss litt for Vestfjorden. Den er jo til tider særlig hard. Og ingen av oss er vant til å ha Atlanterhavet settende inn over oss. Men også her skjønner sola over små lekende bølgetopper, inntil vi endelig så den glitrende kvite snøen på selveste Lofotveggen.

Vi hadde kurs for Svolvær. Og plutselig var vi midt oppe i fiskerflåten, eller rettere sagt en del av den. Omkring 2000 båter kunne det vel være med 8 a 10,000 mann ombord. Et fantastisk syn som jeg aldri glemmer.

Med stor kunst og like stor forsiktighet manøvrerte kaptein Fauske skipet vårt gjennom denne skog av master, samtidig som vi brukte øyne og fotoapparater til de herligste snapshots.

Tusener på tusener av de lubneste skrei ble halt inn i båtene av kjappe og barkedede næver.

I KONTAKT MED FISKERNE

Vi ble i Svolvær i 4—5 dager, og det var akkurat i påskeuken. I alminnelighet er det i denne byen 3000 mennesker. Nå kunne der være omkring 10,000 mennesker der. Der var livlig, spesielt om kveldene etter at fiskerne var kommet inn fra feltet og de skulle gjøre sine innkjøp i butikkene.

Det var beleilig for oss å sette ut våre garn. Vi var jo menneskefiskere. Og jeg tør si at vi fant åpne hjerter. De kom til våre møter i kirker og forsamlingshus, og de strøm-

ningsfulle arbeidsdag i det glade fellesskap hvis ene mål er å vinne mennesker for Gud.

Og fiskerne på sin side viste tillit til oss.

Mitt inntrykk er at nordlendingene er et ærlig folkeferd. Deres liv i slit og nøysomhet og mange slags vanskeligheter har vel vi fra det sydlige Norge ikke hatt så lett for å sette oss inn i. Jeg anser det derfor av stor betydning at vi fikk anledning til å komme disse prektige mennesker inn på livet og lære dem å kjenne — og forstå dem.

På det åndelige område, særlig seg imellom, syntes de til en begynnelse å være lukket, men den åpenhet som de ble møtt med fra gruppens side, skapte øyensynlig forandring heri. Det viste seg her som over alt ellers at åpenhet mellom mennesker skaper tillit.

I fortrolig samtale og bønn til Gud fikk vi lov å hjelpe til med å løse det som var bundet.

Mange gikk fra oss som lyse, lykkelige nyskapt kristne, og mange gamle kristne fikk oppleve et fellesskap som de aldri tidligere hadde kjent og som styrket dem i troen og gav dem ny kraft.

Som en fiskerne sa til meg: «Disse møtene som dere nå har holdt i kirkene, og kanskje allermost ombord i «Brand 4», er alminnelig samtale nå oss imellom ombord i skøytene, og det er jeg overbevist om at deres besøk i Lofoten har virket derhen at vi kommer til å kunne være mere for hverandre som kristne såvel i fisketiden som når vi kommer til våre hjemsteder».

PÅ FANGSTFELTET

Noen av oss ble også med ut på fangstfeltet. Vi fikk oppleve startskuddet klokken 6 morgen, og ble med fiskerbåten der den tevlet fram til feltet, og fikk anledning til å følge fiskeren i hans kamp den hele utslagne dag inntil alle på et nytt signal tevlet hjemover til fiskeværene med dagens fangst og til noen timers velfortjent hvile, for så igjen neste dag på'n igjen. Kamp og slit til livets opphold for seg og sine.

Etter vårt besøk i Svolvær, gikk turen videre til Kabelvåg, Stamsund og Reine, og også noen andre mindre steder. Og det var interessant å komme også til disse steder og lære befolkningen å kjenne. Møtene fortsatte i kirker og forsamlingshus, fiskerhus og rorboder, samtidig som vi stadig fikk fler og fler besøk ombord av mennesker som var i ånde-



Medlem av Kristian Håndverkerforening

ARKITEKT og MURM.

Johs. Tønnesen
Dronningensgt. 89. Tlf. 2387.

BYGGMESTRE:

Reinholdt Andersen
Hannevig Terrasse. Tlf. 3328.

Georg Støle
Torridalsveien 34 a. Tlf. 3065.

RØRLEGGERE:

Hans og Albert Egeland
Gyldenløvsgt. 48. Tlf. 2478, 2961.

H. Thorsen & T. Ruud
Kirkegt. 19. Tlf. 2966.

ENTREPRENØR OG BETONGSTØPERE:

Th. Stensland
Privat Hannevig Terrasse 1. Tlf. 3289
Kontor: Markensgt. 4 b. Tlf. 3005.

lig nød og som vi fikk lov til å hjelpe.

Det var nå gått 2 uker, hvorefter 1 uke skulle tilbringes i byene Harstad og Narvik.

Også her opplevde vi en veldig tilstrømning til møtene. Og ikke bare i byene, men innover i distriktene måtte vi med møtene våre, fordi folk bad om det.

På hvert sted var det også separatmøter for forretningsfolk, lærere, husmødre, speldere og andre, likesom vi innkalte til fellesmøter med lederne for de forskjellige kristelige organisasjoner, møter som sikkert har båret gode frukter. At også våre besøk i sykehus og tuberkulosehjem ble til velsignelse, tror jeg.

I FARLIG FARVANN

Vi kom ut av Narvik før mineutleggingen. Men det var ikke stort mer heller. Vi forlot byen natt til søndag den 7. april. Vi skulle etter planen være i Trondheim den 11.

Søndag kveld kom vi til Bodø og fikk besøk av en del venner som vi var kommet i kontakt med da vi var innom her på oppturen. Vi hadde blant annet hatt et møte i kirken der. Nå ble det et kveldsmøte. Det ble det forresten mandag også etter at vi hadde hatt en rekke separatmøter i land.

Det var denne mandagen vi fikk høre om mineutleggingen. Om kvelden skulle vi selte videre. De ble imidlertid slik storm at vi ikke kun-

Bestyrer O. Syvertsen. Tlf. 2453.

O. Myhre
Elvegt. 8. Kr. 4des gt. 15. Tlf. 1731.

MURMESTRE:

Alfred Tønnesen
Dronningensgt. 52. Telefon 1067.

SMEDMESTRE:

Math. Andersens Eftf.
Skippergt. 47. Tlf. 1713.

SNEKKERMESTRE:

O. Jacobsen
Markensgt. 41. Tlf. 2404.

Olav Brunvand
Henr. Wergel. gt. 47. Tlf. 2564.

ELEK. INSTALLATØR

B. & M. Svendsen A/S
Dronn. gt. 31. Tlf. 2081 — 2603.

ne komme ut av Bodøs havn før ved 5—6-tiden om morgenen

TIRSDAG 9. APRIL

Vi lå ute i havet noen mil syd for Bodø, da vi gjennom radioen fikk vite det som var hendt i løpet av natten. Det var en hard melding å få, men vi gikk i bønn, og fikk visshet for at Gud ville lede oss time for time.

Der ute på havet var der ellers ikke så meget å oppleve av selve krigen. Vi passerte en tysk lastebåt som var på vei nordover. En annen lastebåt så vi lå strandet på et skjær. Et par krigsskip passerte lenger ute på vei sydover.

Og så ség vi langsomt sydover. Vi var innom Landnessjøen som vi også hadde vært innom på oppturen. Her var til denne dagen arrangert møte for oss, men det ble nå avlyst på grunn av situasjonen. Natten til onsdag la vi oss til i Brønnøysund, natten til torsdag i en rolig liten avkrok som het Vik, natten til fredag i en vik som het Roa. Det var jo spennende dager for oss, og vi måtte ofte til radioen for å lytte etter nyheter. Ikke et eneste fartøy møtte vi underveis. Trafikken var helt stanset opp.

OVER TRONDHEIMSFJORDEN

Fredag den 12. april var vi kommet så langt at vi måtte sette over Trondheimsfjorden, hvis vi i det hele (Forts. side 8).

overtale meg. Etter et raskt blikk på klokken, ropte hun:

— Å, klokken er alt fem! Det kommer en halvbrøt folk til meg

ANDREAS POLTZER:

endelig så den glitre i kvite snøen på selveste Lofotveggen.

Vi hadde kurs for Svolvær. Og plutselig var vi midt oppe i fiskerflåten, eller retttere sagt en del av den. Omkring 2000 båter kunne det vel være med 8 a 10,000 mann ombord. Et fantastisk syn som jeg aldri glemmer.

Med stor kunst og like stor forsiktighet manøvrerte kaptein Fauske skipet vårt gjennom denne skog av master, samtidig som vi brukte øyne og fotoapparater til de herligste snapshots.

Tusener på tusener av de lubneste skrei ble halt inn i båtene av kjarpe og barkede næver.

I KONTAKT MED FISKERNE

Vi ble i Svolvær i 4—5 dager, og det var akkurat i påskeuken. I alminnelighet er det i denne byen 3000 mennesker. Nå kunne der være omkring 10,000 mennesker der. Der var livlig, spesielt om kveldene etter at fiskerne var kommet inn fra feltet og de skulle gjøre sine innkjøp i butikkene.

Det var beleilig for oss å sette ut våre garn. Vi var jo menneskefiskere. Og jeg tør si at vi fant åpne hjerter. De kom til våre møter i kirker og forsamlingshus, og de strømmet til oss til våre møter ombord. Hvert eneste møte var overfylt.

Selv talte vi ut. Vi fortalte fiskerne om hvordan hver især av oss hadde ligget og kavet med vanskeligheter og problemer som hadde løst seg i det øyeblikk vi var villige til under Guds ledelse å dele våre vanskeligheter med et annet menneske, og villig til å rydde opp i de vanskeligheter og den synd som alltid viser seg å være til stede og stengte mellom Gud og oss.

Vi fortalte også om den forunderlige seirende kraft som vi mottok når vi således gav Gud vår vilje.

Vi kunne fortelle om strålende opplevelser når vi i stillhet og tillit lyttet til Guds stemme, og hvordan vi fikk klarhet over Guds plan med oss.

Vi kunne fortelle om vår vandring fra en trist og uromettet hverdag til den lyse og lykkelige og forhåp-

turen videre til Røstfug, Stamsund og Reine, og også noen andre mindre steder. Og det var interessant å komme også til disse steder og lære befolkningen å kjenne. Møtene fortsatte i kirker og forsamlingshus, fiskerhus og rorboder, samtidig som vi stadig fikk fler og fler besøk ombord av mennesker som var i ånde-

ken der. Nå ble det et kveldsmøte. Det ble det forresten mandag også etter at vi hadde hatt en rekke separamøter i land.

Det var denne mandagen vi fikk høre om mineutleggingen. Om kvelden skulle vi selle videre. De ble imidlertid slik storm at vi ikke kun-

møtte vi underveis. Trafikken var helt stanset opp.

OVER TRONDHEIMSFJORDEN

Fredag den 12. april var vi kommet så langt at vi måtte sette over Trondheimsfjorden, hvis vi i det hele (Forts. side 8).

ANDREAS POLTZER:

12

overtale meg. Etter et raskt blikk på klokken, ropte hun:

— Å, klokken er alt fem! Det kommer en hel bråte folk til meg

Og så undersøkelser. Av med tau-
gene på koffertene. Spørsmål etter
legitimasjoner og beviser. Fram med
ceramikater, dagbøker og brev.

Og alt sammen gjentok seg 8—10
kuerte noen dager. Og det lot seg
omsider gjøre, men det var lang vei.
Vi kom til å bo på en gård som
het Ballangrud.

VI BLIR TATT FOR SPIONER

Vi var på marsj mot gården, og
humøret lysnet. Det skulle bli bra
å komme i hus etter en noe slitsom
tur. Da med ett kommer en bil su-
ganger, inntil vi på morgensiden
havnet på Dokka jernbanestasjon.
Hus? Dessverre umulig. Mat? Vær-
sågod. Gratis servering. Det ble in-
gen søvn den natten.

Og så på'n igjen. Vi kom oss med
tog over til Eina, og sannelig var vi
heldige som fikk det siste toget som
kom til å gå på lange tider ned til
Roa stasjon. Tanken var å dra over
Nordmarka til Oslo. Men vi ble ad-
vart mot det. Vi spurte om passer-
sedler, men vi fikk ingen. Her var
fullt opp av norske soldater, og kri-
gen var i gang ikke så langt borte.

Der var ingen annen utvei enn å
søke lensmannen på Lunner i Ha-
deland om å kunne bo her som eva-
sende mot oss. Det var lensmannen
og hans betjent. — Dere må nok bli
med til den militære hovedvakta.
Jeg har fått en anmeldelse på dere.

Og inn i bilen bar det, etter at
det var blitt undersøkt om vi hadde
våpen på oss. Og så ble det et møte
med en norsk kaptein, spørsmål og
forklaringer, legitimasjoner, og en-
delig en erklæring om at vi var fri
for mistanke. Så fikk vi altså gjen-
nomgå det også å bli tatt for spio-
ner. Men det var jo krig. Jeg må få
nevne at lensmannen var så elsk-
verdig å kjøre oss tilbake til Bal-
langrud gård. Og det var vi takk-
nemlig for. Etter 4 dagers opphold
der oppe måtte vi se å komme videre.
Vi måtte få rede på hvordan det var
gått våre nærmeste. Og så dro vi
på apostlenes hester fra Hadeland
til Jevnaker og derfra videre til
Hønefoss. En lang og drøy marsj,
men det gikk da framover og hjem-
over. Vi kom til Hønefoss, og jeg
skal si vi var mer enn heldige, for
nettopp den dagen var der oppsatt
bilrute til Oslo.

Men la meg få dvele litt ved opp-
holdet på Hadeland. Der var svært
spent der oppe akkurat de dagene.
Distriktet lå helt isolert. Og omkring
det knitret maskingeværilden.

Vi fikk anledning til å tale med
en masse mennesker de dagene. Her
var blant annet i hundrevis av eva-
kuerte Oslo-folk.

Der var mange gledelige tegn å
være vidne til. Menneskene ble så
inderlig gode og snille mot hveran-
dre, og hjelpsomme på så mange
måter. Og der var også mange som
trengte hjelp de dagene.

Og alle ble de lydhøre for Guds
stemme. Mange følte seg så små i
seg selv at de måtte rope på en frel-
ser. Og mange var det som i disse
tunge timer møtte Kristus.

Og når jeg skal summere mine
inntrykk fra denne denne reise, vil
jeg nevnte jeg i hvert fall er blitt
helt klar over at aldri har vel Kristi
utfordring til oss kristne vært ster-

Knut Lie's



Byens Stabbur

Spekne fenalår

Norsk røkelaks

kr. 7.50 pr. kg. i stykkevis.

A/S AUDNA-RUTA

BYREMO—MANDAL—HOLUM—KR.SAND

Personbuss alle hverdager fra Mandal kl. 9.45, retur fra
Kr.sand kl. 14.30.

Personbuss fra Byremo kl. 7.30, fra Mandal kl. 9.45, retur
fra Kr.sand kl. 14.30, fra Mandal kl. 16.15 og kjører til Byremo.

Gods- og postbil fra Byremo kl. 7.00, fra Mandal kl. 10.15
med retur fra Kr.sand kl. 14.00, fra Mandal kl. 16.15 og kjører
til Byremo.

Eksped. og avgangssted i Kr.sand A. J. Grefstads Eff.,
V. Strandgt., telefon 2376 — 1682. (Vis a vis Bondeheimen.)

Eksped. i Mandal Tappestasjonen, Bondeheimsgården, tele-
fon 253.

Oxfordgrup- pen —

(Forts. fra side 7).

tatt ville videre. Det var ikke fritt
for at vi kjente spenningen da vi
hadde bestemt oss til å la det stå
til. Men vi seilte i klart farvann uten
å se hverken krigsskip, flyvemaski-
ner eller miner, og havnet i god be-
hold på Hitra. Og nå ble det holdt
«krigsråd». Vi var nå bare 30 del-
tagere igjen, og bestemte oss til å
dele oss i 2 partier for ikke å skape
unødige vanskeligheter for «videre-
framstøt». Selv ble jeg med en flokk
på 12 stykker som gikk i land i Kris-
tiansund da vi ankom dertil lørdag
formiddag den 13. april. De resterende
ombord fortsatte med båten til
Alesund hvor for øvrig «Brand 4»
hører hjemme.

I KRIGSSONEN

Kristiansund var den dagen helt
uberørt, og livet gikk sin rolige gang
der. Men i Molde var det vi for
første gang møtte krigen. Her lå 6
engelske krigsskip på havnen, og si-
tuasjonen var spent. Lokalbåtene
var overfylt med soldater som skul-
le melde seg til tjeneste, og byens
befolkning var i ferd med å eva-
kuere.

I Andalsnes var det også livlig. Og
her tårnet da også gjenvordighetene
seg opp for oss. Ikke noe tog, ingen
biler kunne oppdrives, ikke var uer
noe hotell av noen art å få tak i
heller.

Likevel var vi dagen etter på
Dombås. Det er merkelig etterpå å
tenke på hvordan der i det avgjø-
rende øyeblikk blir vist oss en utvei.

På Dombås så det nokså svart ut
en tid. Flyalarm gikk mens vi var
der, og toget lot vente på seg i 5
timer. Men vi kom avgårde derfra
også. Riktignok hadde vi uavbrutt
fly over vognene, men vi var da i
Lillehammer ut på kvelden. Vi kom
der til en mørklagt og nesten «ut-
dødd» by.

Og sannelig kom vi ikke videre
derfra også samme kvelden. Der var
kommet et syketransportbil fra Val-
dres, og den skulle returnere med en
gang. På eget ansvar kunne vi bli
med 3 av oss.

Vi hadde ikke kjørt mer enn et
par hundre meter da vi ble stoppet.
Har dere passersedler? Nei, det har
vi ikke. Ja, da kommer dere ikke
lenger. Dere får kjøre til hovedvakta
som er rett der nede.

Så var det et par hundre meter
til. Stopp! Og så et par geværmun-
ninger inn gjennom de åpne vin-
duer. Og så samme spørsmål.

Bare en fagmessig tilpasset brille

sitter riktig og behagelig. De nye fas. Kontrollerte
glass. Resepter fra øyenlægen ekspederes nøyaktig.



Bryggebakken ved Dampbageriet. Telefon 3250.

Hurtig

fremkalling

av Deres film. Pent ar-
beid. Postordre mottas.

Music & Film
Gjaldenløvesgt. 11 ved parken

Båt til Flekkerøy.

M/K «BRILLIANT»

har overtatt «Oya»s ruter. Alle
hverdager fra Flekkerøy kl. 8
morgen. Fra Kristiansand kl.
2.30 middag. Lørdag fra byen
kl. 18.30.

Søndagsrute.

Fra Flekkerøy:	Fra byen:
Kl. 8.45	Kl. 9.30
« 12.30	« 13.30
« 20.00*	« 21.00
« 22.00*	« 23.00

*) Anl. Åshavn. Telefon 7020.

J. HAAVE Statsautorisert
aktie- og eien-
domsmegler.

Markensgt. 6 Tlf. 2187—2246.

Tilsalgs.

En liten, moderne enebolig til
salgs straks. En halv mil fra
byen. Bill. mrk. «290 — Billig».



Brenslet
er
DYRT

Elektrisiteten blir billig når den
utnyttes med den mest strømbe-
sparende komfyr på markedet.
Vi selger fremdeles på avbetaling
uten aksept. 10 % kontant,
resten fordelt over inntil 2 år.

Sarpborgkomfyren A/s

Henrik Wergelands gt. 1.
Telefon 3843

Ca. 500 brukte, flate takstein,
en del vinduer med karm, ruge-
maskin og hakkelsmaskin til salgs.
Telefon 1528.

Grei vedkomfyr, passende til
hytte, til salgs for 15 kr.

Østerveien 64.

Appelsiner

ankommet til

VALENCIA

Markensgata,

vis a vis Vinmonopolet